

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 105/2026
10.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Галића, због кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Фанка, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр. 38/24 од 13.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 811/25 од 30.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Галића, адвоката Ивана Фанка, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр. 38/24 од 13.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 811/25 од 30.10.2025. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр. 38/24 од 13.05.2025. године, окривљени Никола Галић оглашен је кривим да је извршио кривично дело проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде, а одлучено је и о имовинскоправном захтеву.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 811/25 од 30.10.2025. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење

за сузбијање корупције К-По4 бр. 38/24 од 13.05.2025. године је преиначена у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Николу Галића због извршења кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци, док је жалба браниоца окривљеног Николе Галића, адвоката Ивана Фанка, одбијена као неоснована и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр. 38/24 од 13.05.2025. године у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Николе Галића, адвокат Иван Фанка, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине или само другостепену пресуду и списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење, с тим да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем, или да побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет, као и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП, Врховни суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истичући да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се, по одредбама Законика о кривичном поступку, не могу заснивати и то на снимку са видео записом видео наздора, из разлога што је исти достављен од стране оштећеног у ЦД формату, а није изузет од стране Министарства унутрашњих послова, а потом аутентичност и веродостојност таквог снимка нису утврђени вештачењем, те исти није прибављен на начин и по поступку који је предвиђен одредбама Законика о кривичном поступку.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или поднесе странке, по правилу, у оригиналу.

Имајући у виду одредбу члана 139. став 1. ЗКП, по налажењу Врховног суда наведену исправу – снимак са сигурносних камера, поднео је оштећени у складу са цитираном одредбом.

Сходно изнетом, а имајући у виду цитирану законску одредбу, којом је ближе одређен појам исправе, снимак са видео записом видео надзора ПД „...“ д.о.о., који је настао као вид општих безбедносних мера које се предузимају на јавним местима, од стране држаоца тих просторија, односно у објектима као што је кладионица у којима се снимање редовно обавља из безбедносних разлога, по налажењу Врховног суда, представља предмет који је подобан да служи као доказ неке чињенице која има значај за правне односе, то се наведени видео снимак може сматрати исправом и као такав може се користити, односно извести као доказ у кривичном поступку.

У конкретном случају, уз кривичну пријаву су, од стране одговорног лица ПД „...“ д.о.о., достављена два снимка камере за видео надзор позициониране у углу локала Карабурма 2, у улици ... на дан 21.06.2022. године, нарезана на компакт диску. Овакав снимак је приложен уз кривичну пријаву и достављен јавном тужиоцу, а првостепени суд је на главном претресу дана 13.05.2025. године извршио увид у приложене видео записе са датумом 21.06.2022. године. Самим тим, Врховни суд налази да предметни снимак са видео записом, представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и на истом се може заснивати пресуда, па су неосновани супротни наводи из захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем побијане правноснажне пресуде на оваквом доказу, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости, где бранилац оспорава аутентичност и веродостојност снимка, истоветност материјала на носачу записа и самог видео записа, суштински се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава записник о контроли стања који није потписао сведок АА, иако у записнику стоји да је исти присуствовао овој контроли, оспоравајући несагласност у стању које је постојало у локалу, висини наводно прибављене имовинске користи, као и време настанка мањка истичући да постоји потпуна контрадикторност између садржине изведених доказа и исказа саслушаних сведока, а којим свим наводима бранилац суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (440. ЗКП).

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 16. ЗКП, јер суд није непристрасно

оценио све изведене доказе и није са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете односно иду у корист окривљеног.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић